

Kanti Children's Hospital in Kathmandu, Nepal

Keuzecoschap feb/maart 2024

Auteur: Julia Strikwerda

Al sinds het begin van mijn studie Geneeskunde wilde ik graag een keuzecoschap in het buitenland doen. Ongeveer een jaar van tevoren ben ik mij gaan oriënteren op de verschillende mogelijkheden. Ik had toen net mijn coschap kindergeneeskunde gehad en was ik hier heel enthousiast over. Op de internationaliseringspagina van mijn universiteit las ik toen over MedicineforALL. Nou was Nepal ook nog eens een land waar ik heel graag ooit eens naartoe wilde! Ik besloot contact op te nemen en regelde mijn coschap.

Ten eerste moet je voor het ziekenhuis in Kathmandu een aantal documenten regelen, zoals een brief van je universiteit en een Engelstalig CV. Deze werden gemaaild naar het ziekenhuis en een aantal weken later hoorde ik dat ik welkom was! Hierna heb ik de andere officiële zaken geregeld, zoals mijn visum, vliegticket en vaccinaties. Het visum kan je online aanvragen en in Amsterdam ophalen, maar je kan er ook voor kiezen om op het vliegveld in Kathmandu pas een visum te regelen. Ik heb voor het eerste gekozen. Via een familielid regelde ik dat ik bij Nepalese kennissen van haar kon verblijven. Hierna was ik helemaal klaar voor mijn reis en coschap.

Mijn reis en aankomst verliepen erg soepel. Ik vloog vanaf Schiphol via Doha (Qatar) naar Kathmandu. Dit was een reis van in totaal ca. 16 uur. Ik kwam in de ochtend (Nepalese tijd) aan en werd op het vliegveld opgehaald door mijn kennissen. Er zijn anders ook genoeg taxi's te vinden bij het vliegveld. Mocht je al een Nepalese sim kaart hebben (die kan je eventueel op het vliegveld al kopen) is de app Pathao ook heel handig. Dit is een soort Nepalese variant van Uber. Ik vond het zelf prettig om overdag, bij daglicht, aan te komen in het land en heb dan ook bewust gekozen voor een vliegreis waarbij dit kon. Ik had een lang weekend om te landen in de stad voordat ik op de maandag erna met mijn coschap begon.

De eerste dag in het ziekenhuis stond in het teken van administratie. Ik heb deze dag dan ook vooral doorgebracht bij het secretariaat. De dag erna kon ik gewoon mee op de afdeling. Op de meeste afdelingen is er een resident (AIOS) met wie je mee kan lopen en af en toe ook wat kan helpen. Net zoals in Nederland begint de dag met een visite, daarna worden er kleine taken gedaan zoals brieven of consulten schrijven. Als er een kleine procedure is wordt dit ook gedaan. Er zijn echter geen elektrische patiëntendossiers en de procedurekamers zien er wel anders uit dan in Nederland. Ik heb uiteindelijk 2 weken op de oncologie, 2 weken op de kinderchirurgie en 2 weken op de afdeling + emergency meegelopen. De artsen zijn allemaal hartstikke aardig, maar soms wel heel druk.

Het belangrijkste wat ik heb geleerd van mijn coschap in het ziekenhuis is dat de essentie van de geneeskunde in elk land eigenlijk wel hetzelfde is, denk aan ziektebeelden, visites lopen, studieboeken. Toch is de uitvoering ervan in het dagelijks leven wel aanzienlijk anders. Zo werd er in mijn ziekenhuis ontzettend veel antibiotica voorgeschreven en werden er al heel snel röntgenfoto's gemaakt. Twee dingen waar we in Nederland juist voorzichtig mee zijn. Ook het patiëntencontact is anders en er is veel minder privacy. Op de poli stonden de ouders bijvoorbeeld gewoon in de spreekkamer in een rij te wachten en kregen zij dus alles mee van de patiënt voor ze in de rij. Kortom, de cultuurverschillen binnen het ziekenhuis zijn mij het meest bijgebleven van mijn stage.

Ik had dit coschap in Nepal voor geen goud willen missen! Het is een super waardevolle ervaring om de gezondheidszorg in het buitenland te ervaren en ik zou het dan ook iedereen aanraden. Ik vond het vooraf natuurlijk spannend om helemaal alleen een verre reis te maken en daar een coschap te lopen, maar ik heb ontzettend veel geleerd over mezelf, andere culturen en de zorg in een minder ontwikkeld land. Nepal is daarnaast echt een prachtig land, met de meest vriendelijke en openhartige inwoners. Ik voelde me fijn en comfortabel op straat en tussen de mensen, ook als ik alleen was. Het eten was écht geweldig en de cultuur en de natuur ook! Ik heb zelf nog een trekking door de Himalaya gedaan na mijn coschap, een hele mooie aanvulling op de reis.

Foto's

Het Kanti Children's Hospital, foto vanaf het plein genomen. Foto: zelf genomen.

De ingang van het ziekenhuis. Foto: zelf genomen.

De «procedure room» op de kinderafdeling. Foto: zelf genomen

Ik mocht steriel staan op OK. Foto genomen door verpleging, met mijn telefoon en met toestemming.

Zonsondergang over Kathmandu. Foto: zelf genomen.

De sfeer op straat aan het begin van de avond. Foto: zelf genomen.